

ΡΩΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τούτο είναι
κι' έδρα πάλιν αι 'Αθηναί.

'Ο Ρωμύδες τήν έβδομάδα
κι' δταν θχω έξυπνάδα
Συνδρομητάς θά δέχωμαι,
μοναχά 'στας 'Επαρχίας
έπαιδη καιρούς πτωχείας
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο

— μόνο μιά φορά θά βγαίνη
κι' δποτε μοδ κατεβαίνη.
διότι τους άνθημαί,
και 'στο 'Εξωτερικόν,
τρέχει το 'Ελληνικόν.
φράγκαδώδεια και μόνο,

"Έτος χίλια όκτακόσια κι' άγδοήκοντα όκτιώ,
το Ταμείο μας κλεισμένο και το χέρι άνοικτό.

γιά τα ξένα δμως μέρη
"Άλλ' έθω συνδρομηταί
κι' δσα φύλλα κι' δν κρατής
Κι' ούτε θέλω νταραδέρι
Γράμματα και συνδρομαί
Μές'σταν φόρων τήν αντάρα—κι' δ Ρωμύδες μας μιά δεκάρα.

Δεν ατρεῖς μηνός Φλεβάρη,
το Τριήδι άριθάρει.

Τέσσερα κι' έννενήντα κι' άκομη έκατόν
και κάθοδος μεγάλη κλεινών Τραπεζιτῶν.

Μᾶς έρχονται και πάλι
οι Κορωνιοί και άλλοι.

Καλῶς τους και καλῶς τους!... μᾶς έρχονται και πάλι,
οι τόσοι Τραπεζίται και οι δμογενεῖς,
ἀπό παντού μπυρίλα έπλακωσε μεγάλη
και τρέμεις και φοβᾶσαι έμπρός των νά φανῆς.
Μᾶς έρχονται και πάλι διασαλπίζ' ή φήμη
καθώς και τὰ κοράκια ποῦ πέφτουν 'στο ψωφῆμι.

Οὖτ' ένηλικιώσεις θὰ γίνουν 'στο Παλάτι,
ούτε σπαθί καινούριο τοῦ Κωνσταντίνου φέρνει,
ούτε θὰ 'πῇ 'στο θρόνο και 'στην Αὐλὴ σπολλάτη,
γιά τήν 'Αθήνα μόνο τὸ φύσημά του πέρνει
τὰ δάνειά μας δλα εἰς ένα νά ένώσῃ
κι' ἐκ τῆς χορωκοπίας τοὺς "Ελληνας νά σώ τη.

'Ο κόσμος δ μεγάλος σηκόνεται 'στο πόδι...
καλῶς τὸν Εὐγενίδη! καλῶς τὸν Κορωνιό!
καλῶς τους και καλῶς τους μαζὶ μὲ τὸ Τριήδι
σὲ τοῦτο τὸ λημέρι και τὸ τεμπελχανδό.
Γιά τήν καλή μας τύχη έπλακωσαν και πάλι
και τὸ καλῶς δρίστε καθένας μας τοὺς ψάλλει.

'Εμπρός, Τρικούπη, τρέχα τοὺς φίλους σου νὰ ίδης
και δέξου τοὺς σωτῆρας μετὰ χαρᾶς πολλῆς...
μᾶς ήλιθε μὲ τοὺς άλλους κι' δ μύστερο Ιωνίδης,
μᾶς έρχεται άκομη κι' δ κύριος Μ.ταλῆς.
Καλῶς τους και καλῶς τους μὲ τὰ πολλὰ τὰ γρόσια
κι' δ; ύψωθοῦν τὰ φόντα κι' δις πάνε δσα δσα.

Καλῶς τους και καλῶς τους!.. δ Κορωνίδες πλακόνει
κι' ήμέρα εντυχίας 'στο έθνος ξημερόνει.
'Άλλα κι' δ Εὐγενίδης μὲ κουκουβάγιας μάτι
'στ' άγαπημένο στήθος τοῦ Κορωνιοῦ τον γέρνει...
μή ένηλικιώσεις θὰ γίνουν 'στο Παλάτι
κι' άλλο σπαθί καινούριο τοῦ Κωνσταντίνου φέρνει;

Θὰ δοῦμε πιὰ χαῖδι κι' έμεις μὲ τὸν παρὰ των,
τῆς δόξης μας ή ώρα θαρρῶ πῶς δὲν άργει...
παγκιέρηδες πλακόνουν ἐκ τῶν μετωπεούτων,
μὰ έρχονται και τόσοι Ταγυδακτυλούδηοι.
Θὰ ξέλη κι' δ Μελίδης, μᾶς ήλιθε κι' δ 'Ασπιώτης
και κάθε Τραπεζίτης και μελοχερης πρώτης.

